

Základní škola v Habartově

Školní časopis

První číslo/ročník čtvrtý
Prosinec 2007

Toto číslo připravili žáci 9. ročníků.

Vytvořili: Kocour a Červeňák ze 6. A

Škola – moje druhá rodina

Opět je tu další školní rok. Pro někoho je tento školní rok novinkou a vlastně by se i dalo říci začátkem přípravy na budoucí povolání. Pro jiné je tento rok posledním a také rozhodujícím v tom, co se bude dít dál...

Vzpomínám na časy, kdy jsem poprvé měla jít do školy. Ráno jsem byla hodně nervózní – jak to tam bude vypadat, zda se mi tam bude líbit, jestli nebude moc přísná paní učitelka, atd. Babička mi říkala: „Vykroč pravou nohou!“ Nakonec byly všechny obavy zbytečné. Ve škole se mi moc zalíbilo. Jako třídní učitelku jsme měli Dagmar Pospíšilovou, kterou jsem si hodně oblíbila. Také díky ní jsem začala chodit na hodiny kytary, protože se mi hra na tento hudební nástroj líbila.

Roky ubíhaly a my jsme ve čtvrté třídě dostali novou třídní, Mgr. Marii Kufnerovou. Tentokrát ale byla změna v tom, že jsme měli ještě jednu paní učitelku, která nás vyučovala německý jazyk. Cizí jazyky mě bavily, takže tím pádem i tahle hodina. To byl první stupeň, kde se mi velmi líbilo... Bavily mě všechny předměty a ani jsem se nijak moc neučila, jen třeba tehdy, když se měl psát test z vlastivědy.

Jenže potom nastala šestá třída - druhý stupeň. Pro mě nastala obrovská změna a nebyla jediná... Už jen to, že téměř na každý předmět jsme měli nového učitele! Bylo to zvláštní a z počátku trochu nezvyklé, ale brzy jsem každého poznala a zjistila, že jsou všichni moc prima, i když každý učí trochu jiným způsobem. Samozřejmě jsem měla svého nejoblíbenějšího učitele,

ale i ty ostatní jsem měla a stále mám ráda, přestože někteří učitelé z naší školy odešli a noví zase přišli. Hodně ráda mám také svou třídní učitelku Mgr. Jaroslavu Janáčkovou.

Další velká změna pro mě byla příprava na vyučování – učení. Každý den jsem se musela učit a navíc jsem ještě navštěvovala ZUŠ Habartov, kde hraji na kytaru, na flétnu a zpívám (také jsem chodila na sborový zpěv a hudební nauku) a učení postupně stále přibývá. Ve škole trávím hodně svého času a doma se také stále učím, a tak se škola stala takovou mojí „druhou rodinou“. Hodně mě baví přírodopis, jazyky a docela i matematika. Na druhou stranu se musím přiznat, že mě moc nebaví dějepis (promiňte, pane učiteli ☺). Ale všechny předměty jsou nějak zajímavé a ráda se přiučím něco nového.

Jenže teď jsem už v 9.A a přede mnou se nachází těžká volba. Kam mám jít na školu? Co vlastně chci dál dělat? Tak to ještě nemám zdání, ale snad mě za ten krátký čas ještě něco napadne. Pokud mám být upřímná, vlastně se mi odsud ani moc nechce, všechny tady znám, mám tu kamarády a hlavně se mi bude strašně moc stýskat po těch skvělých učitelích tady!!!

Nastává čas loučení, do kterého se mi nechce a mám z něj strach. Věděla jsem, že jednou přijde, ale nečekala jsem ho tak rychle... Čas plyne jako voda a pořád rychleji. Snad si tento poslední rok ještě pořádně užiji a jednou určitě budu vzpomínat na to, jak krásné chvíle jsem zde prožila.

Takže vzhůru za dobrodružstvím do nové školy a doufám, že bude alespoň z poloviny tak senzační jako tahle!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Napsala: Naděžda Levandovská z 9.A

TŘÍDA 9.B

Každý rok probíhá na začátku školního roku ve Školním časopisu představení tříd. Ovšem klasický způsob je již trochu nudný, a tak jsme se rozhodli udělat jej tak trochu jinak. Letos vám představíme 18 lidí + třídního našeho učitele v trochu jiném světle:

M(a)g(o)r. Aleš Plevka

Někteří ho mají rádi, jiní ho nenávidí(převaha :-)) ostatním nevadí, ale většina jej respektuje. To je vůdce našeho stáda.

Lucie Lučanová

Tato osoba, známá pod krycím jménem“*Pinocchio*“, je neuvěřitelně nebezpečná díky svému stále rostoucímu nosu. Patří k průměrně inteligentním lidem naší třídy.

Jaroslav Větrovec

Tento tvor nazývaný *větrák*, neboli *ventilátor*, je chytřejší než se na první pohled zdá. Jeho vyčůranost je až taková, že se snaží před dohledem spolužáků a kantorů skrývat pod kapucou mimo Habartov.

Tadeáš Kobr

Tato bytost je ostatními tvory svého druhu, nazývána Kožník! Po většinu času dává přednost pobytu oblastem mimo školu.

Jára Petr

Vzhledově blíže nepopsatelná bytost, vzdáleně připomínající člověka přezdívaného Barbie, protože všechen čas tráví s holkama a má poněkud hypochondrické sklony.

Barbora Fialová

Z neznámých důvodů se jí velmi rychle začalo říkat koště. Nejspíše díky jejímu vzhledu, který opravdu koště připomíná. Tuto přezdívku někdy využijí i někteří kantoři (např. p. uč. Smolová)

Pavel Korenačka

Poslední tvor svého druhu Homo Habillis, který přežívá do dnešních dní již z doby pravěku.

Toto se projevuje i na jeho (ne)přirozeném vzhledu a inteligenci.

Markéta Krčková

Zvláštní, nevysvětlitelný, malý jev, je nazýván "Křeček". Tato bytost je v kronikách popsána takto: „Malý, průměrně inteligentní tvor, kterého nelze přeslechnout díky jeho smíchu, který připomíná dusícího se člověka."

Štěpána Červeňáková

Toto je o něco více chytřejší klon své sestry Heleny. Její hudební nadání vždy upozorní na to, že se blíží. Tato osoba naše stádo kromě hudby reprezentuje i v recitaci (spolu s Markétou Krčkovou).

Helena Červeňáková

Toto je zas o něco více hezčí klon Štěpánky, své sestry. Kromě toho se řadí k nadprůměrně inteligentním lidem v našem stádě a v některých ohledech postupně dotahuje i svou sestru.

Veronika Křoková

Tento tvor měl na mále, aby se s námi dostal do 9.třídy, nakonec se mu to však povedlo. Jedná (jednalo?) se o jeden z rušivých elementů v našem stádu.

Veronika Basetlíková

Do našeho stáda tento tvor zavítal minulý rok na začátku osmé třídy. Všemi brzy začal být přezdíván Mickey Mouse z toho důvodu, že Mickeyho Mouse má prostě všude.

Michaela Mirgová

Popis této špejele je sestavený z výpovědí očitých svědků. Tuto osobu se nikdy nikomu nepodařilo vyfotografovat z důvodu neschopnosti fotoaparátů zaznamenat takto úzké objekty.

Daniel Kovařík

Tento podivuhodný tvor, vzniklý z myšlenek malých dětí je jediný na světě. Když se snaží komunikovat nejde mu navázat spojení. Také si neumí zavazovat tkaničky a děsně prská, věčně nosí svojí láhvičku s rumem a svého lihem nasáklého medvídka, kterého neustále olizuje.

Kateřina Zůnová

Brutální, přerostlá bytost, která nejde pro ránu daleko. Jejím velmi nebezpečným nástrojem je sada deseti špičatých ostrých drápů. Někteří si na její útoky pamatují dodnes (jizvy na krku apod. , viz. autoři)

Antonín Hladík

Tento méně inteligentní, věčně se tlemící tvor patří k provokatérům třídy, kterých u nás již není mnoho, a tak nemá větší konkurenci.

Petr Nagy

Někdy až prudce inteligentní a přehnaně chytrý tvor, jindy zase svým chováním připomíná malé dítě. Před školou dává raději přednost pobytu doma či v péči zdravotníků.

Michal Steidl

Tento tvor nazývaný Happy Metal, mimochodem jeden ze šprtů třídy, je nejchytřejší ze stáda a je snadno vyprovokovatelný.

Milan Zobler

Toto je asi jediná konkurence pro Tonyho Hladíka a mimochodem patří mezi přední pošuky našeho stáda. Když chce, je docela inteligentní a dokáže se chovat normálně.

Napsali: Milan Zobler a Michal Seidl z 9. B

Naše škola

My bychom vás chtěli seznámit s naší školou, která má dva pavilony a školní družinu a toto všechno tu má pod palcem pan ředitel Mgr. Ladislav Tolar spolu se svým zástupcem Mgr. Romanem Bencou. V naší škole učí celkem 22 učitelů z toho jich má 18 svou třídu. Na prvním pavilonu učí 10 učitelů, zde vám je představujeme:

1.A Mgr. Jarmila Janíková

1.B Mgr. Vlasta Slováková

2.A Mgr. Jana Pleyerová

2.B Eva Pilzová

3.A Mgr. Romana Niebauerová

3.B Mgr. Jana Kindlová

4.A Mgr. Dana Bencová

4.B Iveta Černá

5A Mgr. Marie Kufnerová

5.B Mgr. Jana Žídková

A na druhém pavilonu najdete tyto

6.A Mgr. Barunka Smolová

6.B Drahomíra Špicnerová

7.A Mgr. Václav Riedl

7.B Mgr. Ingeborg Marková

8.A Mgr. Marie Kadlecová

8.B Zuzana Šuldová

9.A Mgr. Jaroslava Janáčková

9.B Mgr. Aleš Plevka

Zkuste hádat, kolik je na celé škole žáků?

Je tu celkem 380 žáků. První stupeň navštěvuje 216 lidíček a na druhý stupeň jich dochází jen 164.

Na druhém stupni v přízemí má školník této školy byt a hned vedle má dílnu.

Vedle školníkovy bytu jsou tři třídy a na proti třídám jsou šatny. Je tu i automat na pití. U kabinetu tělesné výchovy je vstup do tělocvičny.

V prvním patře máme tři třídy, sborovnu, archiv, sekretariát a ředitelnu spojenou s místností, kterou obsadil pan zástupce ředitele. Druhé patro je rozděleno na dvě části, na pravé straně od sborovny jsou poslední dvě třídy, knihovna a kabinet zeměpisu.

Na levé straně je třída hudební výchovy, výtvarné výchovy a počítačová učebna. Navíc se nachází mezi levou a pravou stranou ještě učebna chemie.

Spolu s dvěma pavilony je tu i školní jídelna s družinou.

Škola je umístěna kousek od škvárového hřiště, hned za školou je les a po pravé straně beach volejbalové hřiště, kam chodíme v létě hrát volejbal. Před školou máme lékařské středisko.

Máme tu i velikánskou zahradu, na které máme všelijaké porosty, se kterými se někdy trápíme v rámci pracovních činností.

Naše názory:

Jarda: „Jak bych to řek, tato škola je v pohodě až na ty šatny, bylo by lepší, kdyby tu byly skříňky, ale je tu slovo kdyby.“

Pája: „Vyměnit židle a lavice, jinak mi nic nevadí, snad jen ty známky.“

Napsali: Jaroslav Větrovec a Pavel Korenačka z 9. B

Škola pod lupou

Všichni se zaměřují na to, co se jim na škole líbí, na věci, které nám na škole připadají běžné a zcela normální, ale zamysleli jste se někdy nad tím, jak je vylepšit nebo jestli se dají vůbec nějak vylepšit? Řekněte si sami za sebe, co se vám na škole nelíbí a naopak, co vás na ní těší. Představte si, jaká by byla škola vašich snů a jestli by vůbec nějaká byla a co všechno by v ní bylo. Kde by stála, jací lidé by do ní chodili a jaké předměty by se v ní vyučovaly. Vždyť fantazii se meze nekladou.

Můj úkol zní nějak slušně zkritizovat školu nebo spíše lépe řečeno napsat, co se mi na naší škole nelíbí. Já nevím, ale sama za sebe bych asi našla mnoho nevyhovujících věcí. Vžijte se však do role lidí, kteří pracují s rozpočtem školy, nebo do situace těch, kteří pracně určují jakékoliv radikální změny ve škole. Nevím, ale nechtěla bych být v jejich kůži.

Popovídala jsem si s ostatními žáky a názory se až nečekaně rozcházel, názory byly různé jako např.: ... od toho že by všude měla téct teplá voda, až po to, že by bylo možné nosit uniformy, nebo pořídit skříňky namísto klasických šaten. Zkrátka každý by byl rád, kdyby tu měl něco, co by se mu líbilo jako např. právě školní uniformy. Podle většiny by skrývaly sociální rozdíly jednotlivých osob na škole. Podívejte se ale zase na druhou stranu mince - kolik lidí by takové uniformy chtělo nosit stále a každý den - asi mnoho ne.

Dále se tu mezi námi ale i pohybují i lidé, kterým nejde ani tak o vybavení školy, ale zajímají je učitelé, nebo jak to vypadá ve vyučovacích hodinách. Já nevím, ale čistě sami za sebe jste si určitě mnohokrát řekli, to je nuda nebo, to je tak nezáživné. Také to říkám, ale vystupte před devátou třídu a říkejte: jim co mají kreslit, nebo co se musí naučit, nebo jim dokola vysvětlujte co je to mnohočlen-asi byste také z toho nebyli vždycky nadšení a navíc to, co říkáte, že nikoho nezajímá. Málokdo se kouká na to, jakou to dá práci připravit se na jednu hodinu, ale na druhou stranu pořád od nás někdo z učitelů vyžaduje pozornost, což také vždycky nejde, navíc když je celá třída nějak rozptylována. Učitelé by se měli zamyslet nad tím, že když jsou hodiny o ničem, tak jen tak se nelze soustředit.

Ovšem je na každém, aby si to přebral, jak chce. Jak se říká zlatý střední proud, nebo každá mince má dvě strany stejně jako tady u nás ve škole a tímto rčením bych asi svůj článek zakončila.

Napsala: Markéta Krčková z 9. B

Co očekáváš od života

„Co očekáváš od života?“ To je otázka, na kterou většina z nás hledá odpověď. Je to těžká otázka!!! Někdo z nás devátáků už třeba ví kam na školu, ale všichni určitě ne. A to je můj případ. Je mi 14 let a chodím do 9. třídy a za osm a půl měsíce vyjdu základní školu.

Učitelé se nás ptají: „Kam bychom chtěli na školu?“ Málokdo na tuto otázku odpoví. Já bych chtěl například na jazykovou školu v Karlových Varech, protože mi nedělá německý jazyk žádný problém. Rozhodně bych nechtěl jít na nějakou ekonomickou školu, kde se dává přednost matematice. V první chvíli jsem sice uvažoval o obchodní akademii v Karlových varech, ale pak jsem si řekl, že bych mohl chodit na sokolovský gympl. Za prvé bych to měl blíž, než do Karlových Varů a za druhé bych měl ještě čas na rozhodnutí co dál a

po ukončení střední školy větší možnost dalšího výběru. Dočetl jsem se, že se v dubnu konají přijímací zkoušky. Bez přijímacích zkoušek se na gymnázium dostanou pouze žáci, kteří mají průměr známek do 1,15, což je nad mé síly.

V minulém roce brali na Gymnáziu v Sokolově asi 90 – 93 studentů, tak si říkám, že jsou velké šance se tam dostat. Na té škole se mi líbí, že se tam vyučuje například francouzština. Dalším důvodem mého výběru je, že mým snem by bylo zkusit modeling. Všichni se mě ptají, proč se nedám ostříhat. A to právě souvisí s mým snem. Říkám si, že člověk by měl jít za svým snem a určit si cíl.

Napsal: Filip Márton z 9. A

Ptaly jsme se našich spolužáků z 9.A co očekávají od budoucnosti a tady jsou odpovědi

Standa Horský	– Mít dobré přátele a známky.
Květa Čáslavová	– Od života očekávám hodně ponaučení ze života.
Daniela Vazačová	– Dobré vzdělání.
Jirka Kosobud	– Moc si od toho neslibuju, ale chtěl bych si udělat vysokou školu a najít si práci, která mě bude bavit.
Martin Pospíšil	– Létaující auta a motorky s N2O.
Nad'a Levandovská	– Nejsem si jistá, možná horší časy, ale i spoustu nového.
Míša Kindlová	– To nevím, to teprve zjistím.
Míra Vlas	– Nevím, ještě jsem o tom nepřemýšlel.
Kuba Kraus	– Bude více moderních věcí a více hezkých holek.
Míra Dub	– Budou jiné roky! A také budou nové vynálezy a objevy!
Tád'a Brandis	– SEX :-)
Filip Márton	– Budoucnost bude štědrá.
Fanda Jaksch	– Ještě nevím, uvidím až mi bude 18 let.
Tomáš Kadlec	– Aby nebyla škola! A všechno aby létalo ve

- vzduchu...auta a tak...všechno prostě.
Dušan Miko	– Aby bylo všechno zadarmo.
Niky Pálková	– Aby jsem se dostala na dobrou školu, našla dobré zaměstnání a později založila rodinu a měla bezstarostný život.
Petruška Poláčková	– svatbu s Čurym.
Šárinka Ladičová	– Dostat se na nějakou dobrou školu a dál??? to už zařídí osud.

Některé odpovědi byly docela zajímavé a my děkujeme žákům z 9.A že nám dodali skutečně zajímavé, někdy i dokonce zábavné odpovědi.

Připravily: Petruška Poláčková a Niky Pálková z 9. A

BUDOUCÍ POVOLANÍ ŽÁKŮ 9.B

Jsme v deváté třídě a každý z nás se rozhoduje o tom, co by chtěl ve svém budoucím životě dělat, na jakou střední školu půjde, jestli na školu s maturitou nebo na výuční obor. A proto, jsem se rozhodla udělat malou anketku, ve které jsem žákům 9.B položila dvě otázky, na které odpovíдалo 15 mých spolužáků. Na první otázku „Čím jsi chtěl(a) být jako malý(á)“? se objevila jako odpověď různá povolání, nikdo neodpověděl stejně, a proto jsem zaznamenala různá povolání jako např.: policista, archeoložka a mnoho dalších. Dokonce jedna má spolužačka Míša napsala, že jako malá chtěla být striptérkou, což mě překvapilo. Na druhou otázku „Čím chceš být teď“? odpovídal zase každý jinak a také se objevovala většinou jiná povolání nežli u první otázky, protože jsme už přece jenom starší a nerozhodujeme se jen podle toho, co nás bude bavit, ale i podle toho, co nám zajistí lepší život. Na třetí otázku „Na jakou školu se budeš hlásit“? odpověděl jen málokdo, protože jen málokdo z nás, si je jistý, kde chce ve vzdělání pokračovat a hlavně na co má výsledky a schopnosti, ale přece jenom se

objevilo pár škol jako třeba například ISŠTE nebo pedagogické lyceum. Já, abych se nevyhnula nelehkým odpovědím, položila jsem si stejné otázky a vzpomněla jsem si, že jsem chtěla být jako malá veterinářkou, ale to jsem si již dávno rozmyslela a padlo my do oka povolání kriminalisty, což my zůstalo do dnes. Školu už mám také vybranou, chtěla bych zkusit štěstí na veřejnoprávní ochraně v Karlových Varech, ale nejsem si jistá, jestli se mi to podaří.

Napsala: LUCIE LUČANOVÁ z 9.B

ZPÁTKY DO PRVNÍ TŘÍDY ANEB JAK JE TO TED'

Každý z nás si jistě pamatuje na první třídu, jen nevím, jestli by také každý dokázal říct své první dojmy nejen ze školy, ale také z paní učitelky a dětí, které až do té doby možná vůbec neznal. Tak jako tak si každý z nás našel svou sprázněnou duši, někdo dříve a někdo zase později a s většinou z těch dětí se vídáme každý den ve třídě. Jenže časy se mění, stejně jako škola a lidé v ní. No a já sem si pro vás připravila malý rozhovor s těmi nejmenšími členy našeho školního gangu, tedy s prvňáky.

Pátrala jsem, vymýšlela otázky, hledala dětičky a zpovídala je, abych zjistila co nejvíce.

A jaké byly otázky a spíše odpovědi na ně?

1. JAK SE TI LÍBÍ NA TÉTO ŠKOLE?

Abych pravdu řekla a tím i potěšila učitele na této škole všechny děti odpověděly stejně, takže se jim na škole velice líbí.

2. KTERÉ PŘEDMĚTY MÁŠ NEJRADŠÍ?

Mezi nejoblíbenější předměty mezi prvňáky patří živá abeceda, tělesná výchova a matematika.

3. JAKÝ MÁŠ NÁZOR NA SVÉ SPOLUŽÁKY?

Čekala jsem, že většina dětí si bude na své spolužáky stěžovat, ale k mému velkému překvapení tomu tak naštěstí nebylo, právě naopak děti jsou se svými spolužáky spokojení a vychází s nimi.

4. JAKÝ MÁŠ NÁZOR NA SVOU PANÍ UČITELKU?

„Takže mám další dobrou zprávu, paní učitelky jsou prý hodné a děti je mají rády.

5. CO SE TI NELÍBÍ NA ŠKOLE?

Prátům se nelíbí, když se škola otevírá a všichni se cpou a strkají do sebe, také když jim paní učitelky nadávají a když dostávají domácí úkoly.

Takže jste si přečetli, co říkají prvňáci na naší školu, co se jim líbí a co jim naopak vadí a možná, že jste si u toho také zavzpomínali na své začátky tady u nás. Já už si sice na své začátky tady na škole moc nepamatuji, ale už se strašně těším, až z této školy odejdu a věřím, že nejsem sama. Blíží se čas, kdy se rozutečeme na různé školy a vydáme se na pouť naším životem. Na konec bych chtěla poděkovat malému Kuplentovi, sestře Daniely Vazačové, Andrey Peterkové a dalším, bez kterých by tento článek nemohl vzniknout.

Napsala: Štěpánka Červeňáková z 9. B

Rozhovory

Rozhovor s učitelem/kou:

Já si vybral na rozhovor novou paní učitelku Musilovou. Je dobré se dozvědět něco nového o nové paní učitelce. Tak začneme s otázkami nebo ne?

1. Chtěla jste být už jako malá holka učitelkou?

Ano

2. Proč jste přestoupila k nám na školu?

Na tuto otázku nechci odpovědět.

3. Jaké předměty učíte?

Chemie, praktické činnosti, tělesnou výchovu.

4. Které předměty učíte nejraději?

Chemii.

5. Jak se vám líbilo na sokolovské škole?

Na tuto otázku nechci odpovédět.

6. Kdyby jste mohla změnit povolání, změnila by jste ho a jestli ano tak na jaké?

Ano, změnila a vyměnila bych ho za trosečníka, protože někdy bych potřebovala ticho, klid, pusto a prázdno.

7. Změnila byste něco na naší škole?

Jsem tu pouze jeden měsíc, takže asi ne.

8. Proč jste přestoupila na naší školu?

Na tuto otázku nechci odpovédět.

9. Jaký byl váš první dojem z naší školy?

Byla jsem ráda, že je u školy les.

10. Jakou muziku posloucháte nejraději?

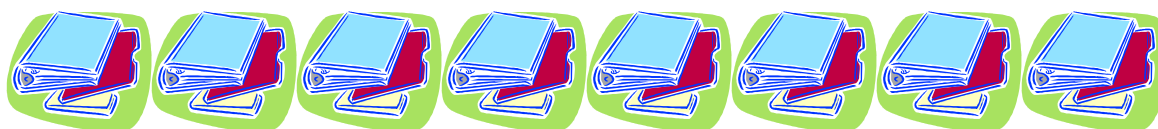
Od každé něco.

11. Jaký filmový žánr máte nejraději?

Sci-fi, krimi a drama.

Paní učitelce jsem napsal tyto otázky a paní učitelka na ně odpověděla. I když ze začátku paní učitelka Musilová nevěděla, o co se jedná, nakonec to zvládla na výbornou. A co mě překvapilo? Že neodpověděla na tolik otázek a že byla ráda, že je u školy les.

Napsal: Jaroslav Petr z IX.B

ROZHOVOR S PANEM UČITELEM MARKEM

Rozhovor s Panem učitelem Markem udělali Míša s Káťou z 9.A. Děkuji za spolupráci panu učitelovi a doufáme, že se vám taky bude líbit... Tak zde máte ten rozhovor.=o)

Míša a Káťa: *Líbí se vám na naší škole?*

P.uč.: *Jsem tu krátce, je to pro mě trošičku šok, ale jinak je to tu fajn.*

Míša a Káťa: *Jak se vám učí tělocvik a hudebka?*

P.uč.: *Hudebka je pohodovější, lépe se mi učí. Tělocvik bych řekl, že je problémovější, je tu malá fyzická.*

Míša a Káťa: *Co byste změnil na škole?*

P.uč.: *To je těžké říct, jsem tu jen chvíli... (pozn. autora: Doufáme, že se tu zabydlíte ☺)*

Míša a Káťa: *Jakým rokem učíte celkově?*

P.uč.: *10 let na ISŠTE, pak jsem šel na hranice dělat pohraniční policii a potom jsem šel vyučovat na tuto školu.*

Míša a Káťa: *Co jste chtěl být jako malý?*

P.uč.: *Popelářem. Líbilo se mi, jak jezdí na autě... ☺ (pozn. autora: Asi jako každý kluk, když byl malý ☺.)*

Míša a Káťa: *Máte děti?*

P.uč.: *Mám dvě dcery. Kristýnku, které je 15 let a Adélku, které teď je 9 let.*

Míša a Káťa: *Jaké předměty jste měl nejraději?*

P.uč.: *Zeměpis, dějepis*

Míša a Káťa: *Jaké předměty vás nebavily?*

P.uč.: *Fyzika, geometrie (pozn. autora: geometrii nemá rádo docela dost lidí... nic proti, paní učitelko ☺)*

Míša a Káťa: *Co by jste rád učil?*

P.uč.: *Zeměpis a dějepis mě bavily, tak bych tyto předměty rád učil.*

Míša a Káťa: *Co vám šlo nejlépe a co nejhůře na základní škole?*

P.uč.: *Nejhůře mi šlo kreslení☹a nejlépe mi šel zeměpis a dějepis.*

Míša a Káťa: *Jakou máte oblíbenou barvu?*

P.uč.: *Bledě modrou.*

Míša a Káťa: *Jaký sport vás baví nejvíce?*

P.uč.: *V zimě si rád zaběžkuju, (pozn. autora: na běžkách☺) pak na jaře a v létě nějaká ta turistika, nebo cykloturistika, a pak sjíždění řek (pozn. autora: samozřejmě na kajaku nebo na nějaké lodce, na kole asi nejspíš ne☹).*

Míša a Káťa: *Jak vás bavilo učení na minulé škole?*

P.uč.: *Já bych řekl, že to bylo pohodovější, byli jsme jen v dílnách. Bavilo mě to, ale potřeboval jsem změnu (pozn. autora: To je dobře, teď vás máme tady, ta změna byl skutečně dobrý nápad☺).*

A to nejlepší na konec =o)

Pan učitel na sebe prozradil:

P.uč.: *Rád vandruju, cestuju, byl jsem v TV (pozn. autora: televizní☺) soutěži O poklad Anežky české. Taky na sebe můžu „prásknout“, že jsem dříve hodně zapomínal (pozn. autora: Koho mi to připomíná...??!!☺) a v 6. třídě jsme dostal důtku za zapomínání.*

Napsaly: Míša a Káťa Kindlovi=o) z 9.A

Školní akce

Dopravní akce „Jezdíme s úsměvem“

V pátek 21.září 2007 jsme se zúčastnili dopravní akce „Jezdíme s úsměvem“, která se konala na náměstí v Habartově. Tam jsme byli pozváni mluvčí České policie paní Kávovou. Přišli jsme přesně v 10,00 hodin. Na náměstí stála policejní auta a za velkého zájmu především chlapců jsme byli seznámeni s jejich vybavením a možnostmi. Policejní vysílačky zaujaly všechny děti. Také jsme si mohli vyzkoušet pomocí kterého přístroje a jak se kontroluje hladina alkoholu u řidiče. Všichni si to chtěli hned zkusit. Protože jsme čtvrtáci, tak jsme měli samozřejmě nulu.

Po tomto úvodu jsme překročili k akci, která byla hlavním cílem dopoledne. Byl krásný, teplý a slunečný den a my rychle svlékali

svetry a bundy. Protože jsme vlastně mohli vstupovat do vozovky (pod dozorem policie), byli nám rozdány pestré fosforeskující dopravní vesty,

Vesty museli obléci v rámci bezpečnosti všichni žáci. Poté nám usměvavá a velice příjemná paní Kávová vysvětlila, co budeme dělat. Policisté, kteří měřili rychlost všem dopravním prostředkům pomocí radaru, hlásili rychlost aut dopravní policii na náměstí. Děti dostaly samolepky, na kterých byli 2 obrázky. Na jednom bylo autíčko veselé tedy s úsměvem a na druhém se autíčko mračilo. Naším úkolem bylo dát správnou kartičku řidiči, který byl zastaven. Povolená rychlost v obci je 50 km, takže řidič, který jel správně, získal veselé autíčko a řidič, který rychlost překročil, nedostal tentokrát pokutu, ale byl dětmi pokárán a dostal smutný obrázek. Děti byly rozděleny do dvou skupin, každý mohl tedy přidělit lístečky i několikrát.

Největší překvapení nás ale teprve čekalo. U jedné skupiny našich malých dopraváků zastavil pán s bílým autem a protože jel v obci rychlostí 57 km v hodině, dostal obrázek se smutným autíčkem. Moc se styděl a bylo mu opravdu trapné, že ho vlastně napomínají děti. Omluvil se a odjel. Asi za čtvrt hodiny se objevil znovu, zastavil a s velkou omluvou dal dětem balíček, ve kterém byly bonbóny a čokolády. Slíbil, že už vždy bude dodržovat předpisy. Sami dopravní policisté byli velice překvapeni tímto slušným chováním. Čas strašně rychle uběhl a my se museli vrátit do školy. Se všemi jsme se rozloučili a poděkovali za užitečnou dopravní akci. Paní Kávová nám slíbila, že za námi určitě do školy zase někdy přijdou na besedu. Na závěr jsme dostali obrázky, pravítka, pexesa s dopravní tematikou. Už dnes se těšíme na další zajímavou akci.

Napsali: Žáci IV.A

Okresní kolo v malé kopané

Ve čtvrtek 27.září jsme se účastnili okresního kola v malé kopané v Bukovanech. Turnaje se účastnili žáci ze škol v Krajkové, Kynšperku, Bukovanech a Habartově. Turnaj jsme začali hrát s Kynšperkem. Byl to těžký zápas, který se nám podařilo vyhrát až na

penalty. Pak následoval zápas s Krajkovou, kterou jsme porazili vysoko 7:0. Poslední zápas jsme sehráli s Bukovany. Vyhráli jsme ho s přehledem 8:0. Odjeli jsme domů zmrzlí jak nanuky a těšili jsme se na teplý oběd.

Jako vítězové jsme postoupili. Další týden jsme jeli do Sokolova, kde jsme hráli na umělé trávě. Byly tam školy z Chodova, Kraslic, Sokolova, a my. A tam jsme dostali klepec. Skončili jsme na 4. místě. A tak jsme alespoň byli rádi, že jsme nemuseli ten den do školy.

Napsali: Brandis Tadeáš a Jakub Kraus z 9. A

Pekelná princezna

Do naší školy jsme dostali nabídku představení divadla v Chebu pro 1.stupeň. Vybrali jsme si hudební pohádku Pekelná princezna. Zájem žáků z prvních, čtvrtých a pátých tříd byl tak

velký, že jsme museli objednat dva velké autobusy. V úterý 2.10.2007 jsme přišli slavnostně oblečení do školy a v 9 hodin jsme od školy odjízďeli do Chebu. Cesta vesele ubíhala. Chebské divadlo je krásná budova. Moc se nám líbilo i uvnitř v hledišti. Někteří z nás byli poprvé v opravdovém divadle. Když jsme se usadili do pohodlných křesel, začala hrát hudba, objevili se herci a pohádka mohla začít. Byl to příběh princezny z pekla, kterou unesli na svět lidí dva kamarádi, aby ji mohli vyměnit za kamaráda, kterého zajali čerti v pekle. Na jevišti se hrálo, zpívalo i tančilo. Na závěr jsme všichni hodně tleskali, protože se nám tato moderní pohádka moc líbila. Nastoupili jsme do našich autobusů a plni pěkných zážitků jsme jeli k domovu. Už se zase těšíme na další divadelní představení.

Napsali: Žáci IV.A

Žáci šestých a sedmých tříd navštívili divadlo v Chebu 5.října.

Cesta autobusem

Před divadlem

V hledišti

Beseda se spisovatelkou Petrou Braunovou

Ve čtvrtek 1.11. 2007 jsme se zúčastnili besedy se spisovatelkou dětských knih paní Petrou Braunovou. V 8.00 hodin jsme odjeli objednaným autobusem do Sokolova. Bylo pěkné počasí a cesta vesele ubíhala. Když jsme přišli do zámku, kde je umístěna Okresní knihovna v Sokolově, přivítaly nás paní knihovnice. Ukázaly nám oddělení pro děti i pro dospělé.

V 9.00 hodin jsme se pohodlně usadili na místa a přišla paní spisovatelka. Byla to drobná blondýnka z Prahy a začala moc pěkně vyprávět o svých knihách pro děti. My jsme se hodně ptali a ona nám ochotně odpovídala. Na závěr jsme ji předali předem připravené obrázky a ona se s námi na památku vyfotografovala. Byl to pro nás opravdu velký zážitek. Pak jsme se nasvačili a šli jsme na prohlídku zámecké galerie, kde se konala výstava o rodu Nosticů, kteří zámek před lety

obývali. Ta byla také moc pěkná. Nakonec jsme se všichni podepsali do pamětní knihy.

Děkujeme paním knihovnicím, že jsme mohli prožít tak zajímavé a pěkné dopoledne.

Žáci IV.A a IV.B ZŠ

Nové víceúčelové hřiště

Jako každý rok se vás snažíme seznámit s novinkami prostřednictvím školního časopisu. Když jsme si na začátku školního roku vybíraly témata, se kterými by jsme vás chtěly seznámit, bylo i pro nás novinkou, že se u nás začne budovat nové víceúčelové hřiště. Ovšem abychom vás mohly se vším obeznámit, musely jsme zamířit na schůzku s panem starostou Ivo Zemkem, kterou nám domluvil Mgr. Aleš Plevka. Na úřad jsme vyrazily ve středu. Pan starosta nás uvítal ve své kanceláři, kde jsme mu položili naše předem připravené otázky.

Co vede k vybudování nového hřiště?

Není zde žádné hřiště podobného typu.

Kde by se mělo hřiště stavět?

Hřiště se bude stavět na místě kluziště , vedle školy.

Kdy se má hřiště stavět?

Mělo by se začít stavět do konce tohoto kalendářního roku.

Kolik je město ochotno na tento projekt profinancovat?

V první fázi by se měla částka pohybovat okolo 4 000 000 korun. A pokud se nám podaří získat dotaci, tak měla by se částka měla vyšplhat až na 12 000 000 korun.

Máte nějaké sponzory?

Žádné sponzory nemáme, u těchto typů staveb jde částka z městského rozpočtu nebo je zde alespoň finanční spoluúčast města a to v případě získání dotací.

Jaké bude zabezpečení hřiště, aby se nám z něj brzy nestalo např. doupě narkomanů?

Hřiště bude hlídáno správcem a bude také oploceno.

Co vše najdeme v areálu hřiště?

V prostoru se bude nacházet hřiště na StreetBall, dva stoly na stolní tenis, dětský koutek a samozřejmě samotné víceúčelové hřiště.

Jaký povrch na něm bude položen?

Povrch bude položen z tzv. trávy třetí generace.

Bude nějaká pevně stanovená provozní doba hřiště?

V létě bude provozní doba hřiště asi do 20:00 – 22:00 a v zimě bude o něco zkrácena.

Bude vstup limitován věkem sportovců?

Vstup na hřiště nebude omezen věkem.

Bude se za vstup vybírat vstupné?

Vstupné se běžně platit nebude, jen v případě případného celkového pronájmu na nějakou akci se určitě něco platit bude.

**Chtěly bychom poděkovat panu starostovi Ivu Zemkovi
za odpovědi na naše otázky.**

Napsaly: Helena Červeňáková

A

Veronika Basetlíková obě z 9.B

Práce žáků

Vytvořili: Jakschová a Jaksch ze 6.B

Život na vesnici

„Život na vesnici“ - každý si pod tímto představí zapadlou osadu, kde chcípl pes. Ale to neplatí pro Horní Částkov. Je to docela malá vesnička s osmi domy a dvěma chatami. V historii byla však více osídlená, bylo zde přes sto domů.

Dokonce bych řekl, že žít tady je lepší než ve městě. Zábavy je dost. K dispozici je tenisové, volejbalové a fotbalové hřiště. Také tu nechybí motokrosová trať místního podnikatele. Krásná příroda je samozřejmostí. Ve vesnici je také rybníček dříve sloužící jako protipožární nádrž.

Žijeme si tu energický život.

Napsal: Jiří Kosobud z 9. A

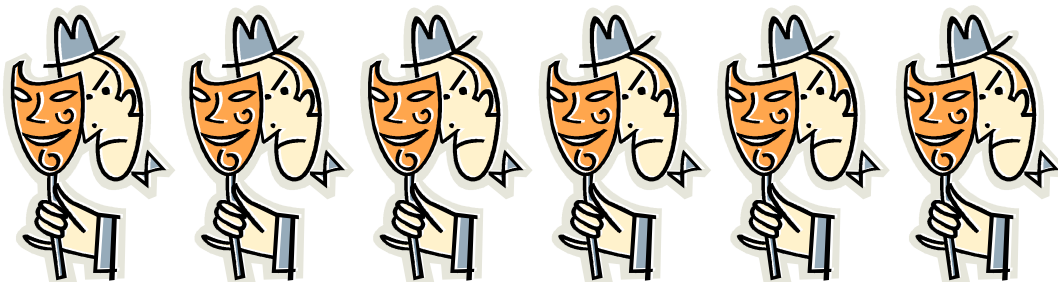

Vytvořila: Nikola Polívková ze 6. A

Dramata od Miroslava Duba

Přitažlivost lásky

ONDRA: Hele Naďa. Tučková.
NAĎA: Ahoj Ondro.
ONDRA: Ahoj, Naďo.
NAĎA: Dáš mi napít?
ONDRA: (*podá jí pití*) Víš, už dlouho ti chci něco říct. Miluji, miluji, miluji, miluji, miluji hamburgery. Nechtěla bys jít dnes na večeři?
NAĎA: Jasně.
ONDRA: Tak v kolik mám pro tebe přijít?
NAĎA: Když říkám: „Jasně,“ na otázku: „Nechtěla bys jít dnes na večeři?“ znamená to: Jasně, že nechtěla.
ONDRA: A co zítra?
NAĎA: Tak pro mě přijď zítra v 7 hodin.
ONDRA: Tak dobře. Ale platíš.
NAĎA: Ale stejně tě mám ráda.
ONDRA: (*usměje se*) Vždyť jo. Vždyť já taky. Já se mám přece také rád.
NAĎA: Víš, že vypadáš čím dál tím líp? Opravdu. A čím blíž tím hůř.
ONDRA: A ty vypadáš jako z pohádky. Tvoje vlasy, tvoje oči, tvoje zuby, úplně Baba Jaga.
NAĎA: Musím ti něco říct. Hrozně tě miluji. A ještě víc tvoji peněženku.
ONDRA: Už musím letět. Tak se měj. Ahoj.
NAĎA: Tak se uvidíme zítra. Ahoj.

Interview s upírem aneb Hrabě Dracula

Temná noční ulice pražské čtvrti. Reportérka má domluvený rozhovor s hrabětem Draculou (neví, kdo to je, chce jen zjistit různé názory lidí na určité záležitosti). Reportérka se s Draculou již sešla.

REPORTÉRKA: Dobrý den. Tak já vám děkuji, že jste si na můj rozhovor udělal čas.

HRABĚ DRACULA: Raději dobrý večer. (*u rozhovoru se olizuje a slintá*) Nemáte vůbec zač. Jsem rád, že zrovna se mnou chcete udělat rozhovor.

REPORTÉRKA: Tak já myslím, že můžeme začít. Já vám budu klást otázky a vy na ně budete tady do diktafonu pravdivě odpovídat. Kdybyste se spletl nebo překl, není problém nahrát otázku znovu. Je to jasné?

HRABĚ DRACULA: (*stále se olizuje*) Jako facka, reportérko.

REPORTÉRKA: Jaké je vaše povolání?

HRABĚ DRACULA: Jsem monarcha a vládnu Transylvánii.

REPORTÉRKA: Zajímavé povolání. Baví vás to dělat?

HRABĚ DRACULA: Někdy je to těžké, ale baví mě to. Vždy se přitom pořádně najím a napiji.

REPORTÉRKA: Máte takové neobvyklé povolání. Alespoň pro mě neobvyklé. To víte, dělat reportérku je úplně o něčem jiném než vládnout. Kolik času vám to denně zabere?

HRABĚ DRACULA: (*stále se ještě olizuje a slintá*) No já jsem takové noční ptáče, takže já v noci pracuji a ve dne spím.

REPORTÉRKA: Máte velice zajímavé povolání. Pojd'me dál. Povídal jste, že se při vašem povolání vždy pořádně najíte a napijete. Jaké je tedy vaše nejoblíbenější jídlo?

HRABĚ DRACULA: Ze všeho nejradši mám dršťkovou polévku.

REPORTÉRKA: A jaké je vaše nejoblíbenější pití?

HRABĚ DRACULA: Jednoznačně malinovka.

REPORTÉRKA: Máte zajímavé chutě. Při vašem povolání bych to tipla na něco více extra, ale co já vím, co se jí a pije v Transylvánii. Zajímalo by mě, jaké máte koníčky, jestli ty budou o něco elegantnější.

HRABĚ DRACULA: Mě samozřejmě baví jíst a pít. No pak mě baví strašit lidi. A také mě baví, to je mé druhé povolání, dělat herce. Já už jsem hrál ve spoustě filmů. A hlavně v hororech. To vlastně souvisí s tím strašením. Ještě mě baví, to trochu souvisí s tím jídlem a pitím, dělat hostiny s přáteli. To si vždycky pokecáme. Zrovna pozítří zase uděláme hostinu. Můžete tam přijít. Bude tam i jeden známý český herec, můj přítel, dvojnásobný kolega a podřízený. Asi ho znáte. Václav Upír Krejčí se jmenuje. Mohla byste s ním udělat rozhovor.

REPORTÉRKA: Vy jste samé překvapení. Škoda, že nemám víc času. Já už bych totiž měla jít.

HRABĚ DRACULA: *(olizuje se a slintá ještě víc)* Nechod'te! Podívejte se, jaké jsou tu krásné hvězdy. Víte, já po vás totiž toužím.

REPORTÉRKA: Nepovídejte. Vy se nezdáte.

HRABĚ DRACULA: Já vím. *(skočí po reportérce a zakousne se jí do krku, reportérka padne mrtvá k zemi, najednou prudce vyskočí a zakousne se do kolemjdoucího)*

Vymyslel a napsal: Miroslav Dub z 9. A

Vytvořila: Jana Ernstová ze 6. B

Vytvořila: Karina Rozsypalová ze 6. B

Vytvořili: Kadlec a Mišalko ze 6. B

